

ไอเซี่ยไม่อยากจะโกรธ จอตลอดไป

โดย โนเอล แลมเบิร์ต บาร์รัส
(เรียบเรียงตามเรื่องจริง)

เรื่องนี้เกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกา
ไอเซี่ยวิ่งและเตะลูกบอลไปที่ทีโมธี
ซึ่งเป็นเพื่อนร่วมทีมของเขาเอง
ขณะที่ทีโมธีก็วิ่งเข้าไปข้างหลังและ
เตะบอลเข้าประตู
“เข้าประตู! ทีโมธีเตะโง่เมื่อลูกบอล
กระทบตาข่าย

ไอเซี่ยส่งเสียงเชียร์พวกเขาชนะใน
เกมนี้!

ขณะที่เดินออกจากสนามเขารู้สึกดี
มากแต่เด็กคนหนึ่งไปอีกทีมที่ชื่อจอย
กลับเรียกชื่อเขาด้วยคำหยาบคาย

ไอเซี่ยรู้สึกประหลาดใจและเจ็บปวด
เขาไม่รู้จะพูดอะไรดีเขาลังเลมองพื้น
และเดินไปหาเพื่อนร่วมทีมช้าๆ

“เราทำได้แล้ว!” ทีโมธีพูด“เตะได้
เยี่ยมไปเลย ไอเซี่ย”

แต่ไอเซี่ยกลับรู้สึกไม่ค่อยดีนักหลัง
จากได้ยินคำที่จอยพูดกับเขาเขารู้สึก
เศร้าและโกรธ

ไอเซี่ยรู้สึกเหมือนกำลังแบลิ่งที่หนัก
อึ้งไว้ตลอดทั้งวันเขาไม่ชอบจอย
อีกต่อไปแล้ว

คืนนั้นไอเซี่ยนั่งอยู่กับครอบครัวใน
ช่วงเวลาที่พระคัมภีร์มาพยายามฟังเนื้อ
สารอ่านพระคัมภีร์แต่ก็ไม่สามารถ
หยุดนึกถึงสิ่งที่จอยพูดได้

ไอเซี่ยอ่านพระคัมภีร์ตอนของเขาไปเรื่อยๆ
แล้วเขาก็ไปหยุดที่พระคัมภีร์ข้อหนึ่งนั่นแหละซึ่ง
เป็นเรื่องราวช่วงหนึ่งทีโมธีของนีไฟไม่แต่งงาน

พระคัมภีร์อ่านว่าและเหตุการณ์ได้บังเกิดขึ้น
คือข้าพเจ้าให้อภัยพวกเขาอย่างหมดใจ*

นีไฟให้อภัยพี่น้องของเขาหรือ? ไอเซี่ยคิด
แม้ว่าพวกเขาจะใจร้ายถึงขนาดนั้น?

ไอเซี่ยคิดเกี่ยวกับเรื่องจอยเขาไม่อยากจะ
ความรู้สึกแย่ที่มีต่อจอยไว้ตลอดไปเพราะถึง
อย่างไรเขาก็อายุแค่ 10 ขวบ!

ไอเซี่ยอยากเป็นเหมือนนีไฟเขาสามารถให้อภัย
จอยได้เหมือนกับที่นีไฟให้อภัยพี่น้องของ
เขาและให้อภัยพูดอะไรหยาบคายอีกเขาก็จะ
ขอร้องไม่ให้จอยพูดแบบนั้น

เขารู้สึกอบอุ่นและสงบอยู่ภายในราวกับ
พระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังตรัสว่า“เจ้ากำลังทำ
ในสิ่งที่ถูกต้องแล้ว”

“ไอเซี่ยถูกรื้อรื้ออะไรจากพระคัมภีร์เหล่านี้
บ้าง?” คุณแม่ถาม

ไอเซี่ยยกหน้าขึ้นเขารู้สึกภูมิใจมาก
พระคัมภีร์ข้ออื่นอยู่เขาพูดจากนั้นเขาก็เล่าเรื่อง
การแข่งขันฟุตบอลให้ครอบครัวฟัง

คุณพ่อคุณแม่ถึงไอเซี่ยเข้ามาพอดีพอดี
ขอโทษที่จอยใจร้ายกับสถานะที่คุณพ่อพูดสิ่งที่
เขาพูดไม่เป็นความจริงแต่ก็ไม่แปลกที่ลูกจะรู้สึก
เจ็บปวดกับคำพูดนั้น”

ไอเซี่ยยิ้มขอบคุณคุณแม่รู้สึกโกรธจริงอยู่
พักหนึ่งแต่พอเขาได้อ่านพระคัมภีร์เขาก็ไม่
โกรธเขาแล้วครับผมอยากให้อภัยจอยและผมก็
รู้สึกดีขึ้นแล้ว!”

“เยี่ยมมากเลย! คุณแม่ยิ้มเช่นกันแກກให้อภัย
ไม่ใช่เรื่องง่ายเสมอไปแต่ลูกพูดถูกมันคุ้มค่า”

ไอเซี่ยกับคุณแม่ดูพระคัมภีร์ของเขาพระคัมภีร์
ช่วยเขาความหนักอึ้งที่มีอยู่หายไปใจของเขา
รู้สึกอบอุ่นและเปี่ยมด้วยความสงบแทน

*1 นิไฟ 7:21